

متن پرسش

سلام علیکم: غذای نفسانی انسان حشر و نشر است. حشر و نشر چیست و اگر انسان به این نیاز نفسانی خود از ابتدا پاسخ نداده باشد چه مشکلاتی در انتظار اوست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بالاخره انسان با انسان، انسان می‌شود. باید سعی کرد در فضای ایمانی هرکس آینه‌ی دیگری باشد در نشان‌دادن حقایق. امام صادق (علیه السلام) می‌فرمایند: «إِنَّ فِي حِكْمَةِ آلِ دَاوُدَ يَنْبَغِي لِلْمُسْلِمِ الْعَاقِلِ أَنْ لَا يَرَى ظَاعِنًا إِلَّا فِي ثَلَاثٍ؛ مَرَمَّةٍ لِمَعَاشٍ، أَوْ تَزْوُودٍ لِمَعَادٍ، أَوْ لَذَّةٍ فِي غَيْرِ ذَاتِ مُحَرَّمٍ، وَ يَنْبَغِي لِلْمُسْلِمِ الْعَاقِلِ أَنْ يَكُونَ لَهُ سَاعَةٌ يُفْضِي بِهَا إِلَى عَمَلِهِ فِيمَا بَيْنَهُ وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ سَاعَةٌ يُلَاقِي إِخْوَانَهُ الَّذِينَ يُفَاوِضُهُمْ وَ يُفَاوِضُونَهُ فِي أَمْرِ آخِرَتِهِ، وَ سَاعَةٌ يُخَلِّي بَيْنَ نَفْسِهِ وَ لَذَائِهَا فِي غَيْرِ مُحَرَّمٍ، فَإِنَّهَا عَوْنٌ عَلَى تِلْكَ السَّاعَتَيْنِ».[۱] در حکمت آل داود چنین است که شایسته است مسلمان عاقل، زمانی از روز خود را برای کارهایی که بین او و خداوند انجام می‌گیرد، اختصاص دهد، و زمانی دیگر برادران ایمانی خود را که با همدیگر در امر آخرت مشارکت دارند ملاقات کند، و زمانی نفس خود را با لذائذ و مشتیهاتش که گناه نباشد آزاد بگذارد. زیرا این زمان؛ آدمی را در انجام وظائف دو امر دیگرش کمک می‌کند. حرف بنده توجه به نکته‌ی آخر است که می‌فرمایند؛ لذت با محرم خود روحیه‌ی عبادت و ارتباط با مؤمنین را رشد می‌دهد و از انحراف سایر ابعاد انسان جلوگیری می‌کند.

ملاحظه می‌کنید که حضرت قسمتی از روز را برای ارتباط با مؤمنین قرار داده‌اند، یعنی با برادران ایمانی. موفق باشید

[۱] (۱) - الکافی، ج ۵، ص ۸۷ ..